

כתר אור עליון

העלון מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת וישלח

טו' כסלו תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-16:14

צאת שבת - 17:17

רבינו תם-17:49

ואם כן, עדיף לך להניח לי. ואכן, יעקב קיבל שמירה מיוחדת ממעל, וכמו שכתב רש"י על הפסוק "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו" - מלאכים ממש. וכאשר בא אליו עשו עם ארבע מאות איש כדי להילחם בו ולהורגו, התהפך לבו עליו ונפרדו כידידים. ומכאן מוסר השכל גדול לכל אדם ההולך ביושר ובכל זאת נרדף מאחרים, שלא יבהל ולא ישבר, אלא ידע שה' עמו להיטיבו באחריותו עוד יותר בזכות אותה רדיפה, ולבסוף יצא כשידו על העליונה. בזה יובן ענין נוסף. במדרש שכל טוב (וישלח פרק לג, יז) מובא על הפסוק "וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ" (בראשית לב, כה): "אמר רבי אליעזר שנשתייר על פכים קטנים, מכאן לצדיקים שממונן חביב עליהן יותר מגופן, לפי שאין פושטין ידיהן בגזל". כלומר, המילה "לבדו" נדרשת כמו "לכדו", ומרמזת על כדים קטנים שחזר לקחתם. ויש להבין, האם אמנם כך יש להתייחס לממון, עד כדי שיהיה חביב מהגוף? אכן, המשיגים ממון באמצעות הונאה וגזל, אין ערך בלבם לממון זה, והוא קל בעיניהם, ומבזבזים אותו על דברי הבל, וסופם שמפסידים בגללו גם את חיי העולם הזה וגם את חיי העולם הבא. מה שאין כן ממון הבא ביושר, מבלי לפשוט יד בגזל, יש בו ברכה רבה ועצומה גם בעת השימוש בו לצרכי היום יום, וגם בעודף הרב הנשאר לעשות בו צדקה ושאר מצוות. ומאחר שבממון זה ניתן לרכוש חיי עולם הבא, חביב הוא בעיני הצדיקים יותר מגופם. אשרי הזוכה למעלה זו, להשיג ממון ביושר בלבד, ולראות ברכה בעמלו. שבת שלום.

מיד בתחילת פרשתנו, שולח יעקב מלאכים אל עשו, ואומר לו באמצעותם: "עם לָבָן גֵּרְתִּי, וְאַחֲרַי עַד עֵתָהּ. וְיָהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה" (בראשית לב, ה-ו). יש להבין, מפני מה ראה יעקב לנכון לספר לעשו על עושרו הרב? הלא הדבר יכול לגרום לקנאה ולשנאה מצד עשו, וגם יעודד אותו לבוא ולהילחם עמו כדי לקחת את כל רכושו. אולם מאחר שיעקב ידע שאחיו מבקש להתנכל אליו, רצה להודיעו בדרך רמז כי: "וְהָאֱלֹקִים יִבְקֹשׂ אֶת נַרְדְּךָ" (קהלת ג, טו). לא כתוב "יבקש את הרודף", משום שהוא בוודאי ייענש, אלא חידש הכתוב שה' יבקש דווקא את הנרדף. כלומר, אדם שנרדף על לא עוול בכפו - זוכה שהקב"ה יבקש את טובתו, והוא יתברך מרומם את אותו אדם לגדולה, ונותן לו שפע רב אף יותר מהמגיע לו. לפיכך אומר יעקב לעשו: לא ישתלם לך לרדוף אותי, משום שאתה היחיד שידוע היטב כי הצדק עמי. שהרי גם אם יש בני אדם הסבורים שלקחתי ממך את הברכות שלא כדין כאשר באתי במקומך ליצחק אבינו, הרי אתה יודע את האמת, שמכרת לי את הבכורה תמורת העדשים, ומאז, הברכות מגיעות לי מן הדין, כבכור. ומאחר שהצדק עמי, אם תרדוף אותי שלא כדין, הרי רק תעצים ותגדל אותי יותר. הנה ראה: "עם לָבָן גֵּרְתִּי", והוא, אותו רמאי, רדפני ושיקר והתל בי והחליף את משכורתי עשרת מונים, בעוד אני התהלכתי עמו ביושר, ושמרתי על צאנו במסירות מופלאה בימים ובלילות, בקור ובחום (כמבואר בדבריו ללבן בפרק לא, מ). ובכל זאת, במקום שאפסיד את רכושי עקב רמאותו, "וְיָהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה". והרי זו הוכחה ברורה כי "הָאֱלֹקִים יִבְקֹשׂ אֶת נַרְדְּךָ".

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

בדיקת המאכלים מחשש תולעים

אזהרה חמורה

אונס

אכל פרי שאין צריך בדיקה והתברר לו אחר כך שהיתה שם תולעת, או אדם שפיהק ונכנס לתוך פיו יתוש וכדומה, אינו צריך לחשוש מענין של 'ונטמתם בם', שכיון שאנוס הוא, אינו מטמא את ליבו. ובכל זאת כיון שנכשל, יעשה תשובה ויתכפר לו על ידי שילמד את ההלכות של איסורי תולעים. (רכד)

סבון

מותר להתרחץ בסבון שיש בו תערובת איסור. וכן מותר לנקות בו כלי מאכל, אלא שיש להזהר לשטוף את הכלים במים טוב טוב מהסבון.

ילקוט יוסף

סימן שלא - פרק כג - איסור ספיחין

מספרי מרן הראשון לצ"ה הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

ומכל מקום אותם ספיחים שעומדים לאכילה לא אסרום אלא באכילה, אבל מותר ליהנות מהם. ירקות שגדלו בקרקע שנמכרה לגוי בשביעית, [וכן בקרקעות שנמכרו לגוי על ידי הרבנות, לסומכים על היתר המכירה] אין בהם איסור ספיחין. וכן אין בהם קדושת שביעית, שלא גזרו על הספיחים אלא מפני עוברי עברה, והגויים אינם מצווים על השביעית כדי שגזרו עליהם. ולכן כל דין ספיחין אינו אמור לגבי ירקות שנמכרו לגוי. וגם באופן שהישראל עבר ועבד בקרקע שלו שנמכרה לגוי על ידי הרבנות, אין בירקות שנזרעו איסור ספיחין, אחר שהקרקע נמכרה לגוי. [ילקוט"י הל' שביעית פרק כ"ג עמוד תצ"ג]

ההקדשה המרכזית

לרפואת: מו"ר הרב דוד שלום [בצרף] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, ששון בן אסנת, שגיא בן סיגלית לויט, יניב בן אהובה, אריה בן שמחה, ידידה בן אביטל, יהודה יצחק בן איריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה. ר' אפרים בן יעל. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רוטל. בנייה ישראל בן אביבה. **ולהבדיל לע"ה:** הרב אורי זוהר בן גולדה צצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר. אסתר יוכבד בת ריזל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. להצלת עם ישראל ברחמיך ונשמתך ולטובת השלמה ברחמיך במהרה אמן

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: כהן המאריך בתפילת הלחש ואין עוד כהנים בבית הכנסת או שיש רק עוד כהן אחד האם ימהר בתפלתו כדי להספיק לברך ברכת כהנים?

תשובה: יש כמה פתרונות לכך או שיתחיל העמידה לפני כולם כדי שיספיק לברך ברכת כהנים וכל זה בתנאי כשהציבור יתחילו את עמידת הלחש שיהיה הוא עדיין בתוך העמידה ושלא יסיים הלחש לפני שהם יתחילו הלחש. ועוד דרך פתרון אם הגיע לברכת הטוב שמך ולך נאה להודות והשליח ציבור הגיע בחזרה לרצה ואין כהן אחר, יעקור רגליו ויברך ברכת כהנים ואחר כך יחזור מיד למקומו לסיים העמידה. ועוד פתרון שיזדרז באופן שלא יבלע מילים ושלא חלילה יתפלל שלא כהוגן.

ביאורים: פתרון א' להקדים העמידה של לחש לפני שכולם התחילו העמידה כמבואר בשו"ת יבי"א ח"ב סי' ז' בתשובה לר' יהושע שרבי חמיו של הגרב"צ אבא שאול שהתיר להקדים להתחיל העמידה לפני שהציבור התחילו כדי להספיק עמהם קדושה ומוכח מכאן פתרון שאם יוכל להקדים שמונה עשרה לפני כולם יעשה כן ובלבד שלא יסיים העמידה לפני שכולם התחילו את הלחש כדי שתהיה לו תפילתו בציבור.

פתרון ב' מבואר במ"ב בסי' קכח"ס"ק קו' שאם זה שמאריך בעמידה הגיע להטוב שמך ולך נאה להודות ואין כהן אחר והשליח ציבור הגיע לרצה יעקור רגליו ויעלה לדוכן ובסיום ברכת כהנים יחזור למקומו וימשיך מיד שיש שלום אבל אם לא עקר רגליו ברצה אינו יכול לעקור רגליו, וכל זה בתנאי שלא יתבלבל בתפילתו בחזרו מחמת כן.

פתרון ג' בכי בו שבת ח"א עמ' שלח' הבאנו מחלוקת הפוסקים לגבי למהר בערבית של ליל שבת לצורך להרויח אמירת ויכולו שדעת הביה"ל בס' רסח"ד"ה ומעומד בהפמ"ג שיש להזדרז כדי לאומרו עם הציבור אמנם החזו"א בס' לח"ס"ק י' נשאר בצ"ע על הפמ"ג בזה ודעת החזו"ע שבת א' עמ' שמג' ושו"ת אול"צ ח"ב עמ' קעו' שאין להזדרז לצורך זה והוכיח בספר תפילה כהילכתה עמ' רצג' ע"פ הפמ"ג והביה"ל הנ"ל שיש לכהן להזדרז בעמידה לצורך ברכת כהנים כשיש עמו עוד כהן אחד שאז הברכה מדאורייתא והסכים עמו הגריש"א והביאם גם בספר וישא אהרן ח"א עמ' כב' והוסיף בתנאי שלא יעשה בחיפזון שלא כדין אבל אם מתפלל מהר ולא בולע מילים וכדומה יעשה כן.

ונלענ"ד גם לדעת החזו"ע והאול"צ לגבי אמירת ויכולו שנקטו שלא יזדרזו לצורך אמירת ויכולו לגבינו יודו שיזדרזו שכל טעמים שם כיון שמעיקר הדין אפשר לומר ויכולו ביחיד שהרי יכול לאומרו לאחר שסיים העמידה לכן נקטו שלא יזדרזו אלא יתפלל בכונה ואחר כך יאמרנו ביחיד אבל לגבי ברכת כהנים הרי לא שייך שיעשה אחר כך ברכת כהנים אם לא יזדרז ולכן נראה שיזדרז לצורך זה ואפילו שהוא כהן יחיד שהרי יש מהראשונים שנוקטים שגם כהן יחיד חייב בברכת כהנים מהתורה כמבואר בב"י והב"ח בדעת הטור. וכמוכן כל זה רק באופן שהוא מתפלל על פי ההלכה ולא בולע מילים וכדומה.

מלחמת העולם השנייה הסתיימה, מותרה אחריה אבדן ואבד גדול. גם הרב שטיינמן, ששהה באותה עת בשוויץ עם רעייתו הטרייה, קבל את בשורת האיוב כי כל בני משפחתו נספו, והוא נותר הנצח היחיד מכל משפחתו הענפה. החליטו, אם כן, בני הזוג, כי אין טעם שישארו באירופה ספוגת הדם, וכבר בקשו אשתר כניסה לארץ הקודש. אלא שבגמים אלו שלאחר המלחמה, קשה היה מאד להשיג אשרה קזו, והשתדלות רבה עשה הרב רוזנברטן זצ"ל מאגדת ישראל, עד שסוף סוף הגיעו האשורים המיחילים. בני הזוג החלו להכין במהירות את הנדרש לקראת הנסיעה. לפני צאתם בקש רבנו לקבל ברכת צדיק מהאדמו"ר מסאטמר, ששהה באותה עת בד'נבה שבשוויץ. הם עשו את דרכם למעונו של האדמו"ר, וכשהגיעו לבית נאמר להם כי הרב ישוב בעוד שעה קלה. יצא רבנו ללמוד מעט, ורעייתו נותרה להמתין בבית האדמו"ר. והנה נפתחה הדלת ואל הבית נכנס הגאון רבי יואל, כלו מקרין הדרת פנים וקדושה. פנתה אליו הרבנית ובקשה את ברכתו לקראת עלייתם ארצה. האדמו"ר, לאחר שהתענגו בדאגה במצבם כפליטי מלחמה, נענה ואמר: "רוחות רעות נושבות בארץ הקודש, תנועת הציונות מבקשת לעקור את התורה וסכנת קלקול רוחני מאימת על יושביה". שמעה הרבנית את הדברים, נענתה ואמרה: "דומני כי על בעלי אין חשש כזה, הוא לעולם לא ישפע לרעה!" דבריה, שנאמרו בבטחון כזה גדול, הפליאו את האדמו"ר שבקש לתהות על קנקנו של בעלה ולהתרשם מאישיותו. בדיוק אז נכנס הרב שטיינמן אל הבית. האדמו"ר הכניסו לחדרו, שם ישבו ושווחחו במשך שלש שעות תמימות! עד היום אין יודעים אנו מה דבר בשיחה הזו, אולם לאחר השיחה פנה האדמו"ר לרבנית ואמר לה: "יכולים אתם לעלות לארץ ישראל בלב שקט. התרשמתי מאישיותו של בעלך, ויודעני כי מבטח לו שלא יתקלקל!" לאחר מכן נתן האדמו"ר לזוג כסף להעביר לחתנו שגר בארץ, ועוד שליחות אל הרבי מב'עלז, ומאחר שכה התרשם מן האברך שזה עתה הכיר, בקש ממנו שכאשר יגיעו אל הארץ בבקשה יכתב לו את דעתו האם כדאי גם לו עצמו לעלות לארץ ישראל, או שמא להרחיק לאמריקה... עד כתיב קב סמוך האדמו"ר על רבנו!

הבוקר נוספתי לשכנה שלי במשך 10 דקות עד שהבנתי שהיא בכלל מוקה את החלון ...

התעוררתי מוקדם כדי לנסות בפריחת הפקקים.

אני חייב דיאטה. כן, גם אני. גם אני. יאללה, הפיצה הגיעה...

ידידת הקיר, בואי ופצ'רסי אינן אומץ מוקה לא 40 יום לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות בנושא הצניעות מפי הרבנית רות שמש תליט"א 03-6171121

לפעמים השם לא נרתן לך את מה שאתה מבקש, כי הוא יודע שאתה ראוי להרבה יותר

בואי תתחברי לקו הישועות (הלכות צניעות וסיפור ישועות) 3 דקות ביום מצילות חיים ותראי ישועות בכל התחומים מספר הקו 073-383-4050 # 2448 וא 5